

der som nævnt ikke er sikkerhed for, at staten kan opfylde.

Når man i lovforslaget er gået ind for en overpris for hvede på 5 kr. i stedet for de i 1949—50 gældende 4 kr., skyldes det, dels at hvedearealet trods 4 kr.-tillægget er gået tilbage, og dels og navnlig, at man til grund for prisberegningen lægger noteringen for 112 punds byg i stedet for som af landbruget ønsket 115 punds byg, for hvilken noteringen som følge af spekulationer i det særlige kvalitetskorn svinger betydelig stærkere end for 112 punds byg.

Man kan selvfølgelig tænke sig den mulighed, at en handlende eller møller, der får tilbudt hvede fra en landmand, ikke ser sig i stand til at købe hveden rent øjeblikkelig, f. eks. fordi han savner penge eller plads, og landmanden må i så fald enten forsøge at få sin hvede afleveret hos en anden handlende eller møller eller udskyde afleveringen til et senere tidspunkt. På denne måde skulle landmanden, navnlig også under hensyn til det nedenfor anførte om, at hvedeimporten vil blive afpasset efter forbruget, have det i sin magt at opnå den i lovforslaget omhandlede hvedepris. Undtagelse kan hovedsagelig kun tænkes, såfremt en landmand bor så ubekvem i forhold til en mølle, at han ser sin fordel i at acceptere en noget lavere pris end angivet i lovforslaget for at undgå at transportere sin hvede over større strækninger.

Udover den fornævnte pris, som landmanden får betalt af den handlende, får han fra staten udbetalt en præmie for hver måned, han opbevarer hveden udover 1. november til 1. april 1951. Aarsagen hertil er et ønske om at gøre landbruget interesseret i ikke, således som de foregående år, at forcere hvedeafleveringen, men foretage en jævn aflevering. Ved en sådan jævn aflevering sparer man udgifter til lagerleje og tørring hos de handlende og møllerne.

De nævnte efterbetalingsbeløb vil, såfremt man regner med, at hvedeafleveringen sker jævnt over månederne september—

april, koste knapt 3 mill. kr., der som angivet i forslaget § 3, stk. 4, tilvejebringes ved opkrævning af en ensartet afgift hos møllerne, der straks indregner afgiften i hvedemelsprisen.

Forslaget betyder en væsentlig simplificering af administrationen inden for det heromhandlede område. De kommunale kornnævn, Brødkorns-kontoret og central-kontorets indenlandske afdeling kan afskaffes, og opbevaring, tørring, transport m. v. vedrørende hveden kan helt overlades til privat foretagsomhed.

Den i den nugældende hvedelov indeholdte regel om, at 100 000 tons af det importerede korn skal forbeholdes det mindre landbrug, er udgået, idet en regel som den nævnte let vil kunne føre ind i en økonomisk risiko, dersom der indtræffer en prisfaldsperiode, og det mindre landbrug således som i år ikke aftager det korn, der på et tidligere tidspunkt er indkøbt for at anvendes som tildelingskorn og eventuelt har været holdt til disposition for det mindre landbrug i en vis periode.

Den tidligere gældende særregel vedrørende pantsætning af hvede anser man ikke længere for nødvendig, hvorfor den er udgået af forslaget.

Der har fra møllerside været fremsat ønske om, at der i det kommende år — foruden importen af de 44 000 tons hvede under hvedeoverenskomsten — blev givet tilladelse til fri import af hvede mod betaling i blød valuta og til fri foretagelse af bytteforretninger, hvorefter der tilføres landet mindst samme kvantum hvede, som der eksporteres byg.

Under de mellem ministeren og landbrugsgets organisationer førte forhandlinger var der enighed om, at årsimporten af hvede eller hvedemel bør tilpasses efter forbruget.

Endelig har man imødekommet et overfor landbrugsministeriet fremsat ønske om, at det skal tillades at betale en overpris for vårhvede.